עצם העניין

שי כרם

עצם העניין. מדור חדש. נועד לצעירים בגיל (ומזתר לצעירים ברוחם). אם יש לך מה לתרום להציע, להגיד, להלל, לשבח ולשאול — כתוב ל"עצם העניין", העולם הזה, ת"ד 136, תל־אביב. בכל שבוע יוגרל תקליט חדש לגמרי בין המשתתפים מיוזמתם במדור.

על החוף

לפרק את הפרצוף

משפטים שנשמעו השבוע על חוף־הים בתל־אביב.

המציל, רם ונישא מעל כולם, צועק ממרומי ממלכתו: „המדריך של הקייטנים, להעיף אותם החוצה, מיד!"

אמא לילד שלה: „אידיוט! תסחוב את הכסא־נוח, או שאני מפרקת לך את הפרצוף!"

ילד אחר לאמא, הקוראת עיתון: „אמא, תקני לי ארטיק!" האמא ממשיכה לקרוא.

הילד, שוב: „אמא, תקני לי ארטיק!" האמא משיכה לקרוא. הילד שוב: „אמא, תקני לי ארטיק!" האמא ממשיכה לקרוא. הילד צורח: „אמא, תקני לי אר־

טיייק!" האמא מרימה ראש מהעיתון ואומרת בקול שקט: „למה אתה צועק, חמודי?"

המציל מהממלכה: „המדריך של הקייטנים, אני כאן הבעל־בית, שיעופו החוצה מיד, אתה מבין?"

חבר לחברה: „את כבר בת 27, תחליטי מה את רוצה לעשות עם עצמך!" היא: „רי, תפסיק לנדנד! תן לתפוס צבע בשקט!"

מוכר־הארטיקים לקונה, המבקש הנחה: „באבי, אפילו תעמוד מולי בחורה עירומה, אני לא יעשה לה הנחה! אולי את הארטיק שלי אני אתן לה בחינם!" הוא גומר את נאומו וממשיך לצרוח: „ארטיק בננה, ילך לך עם רנה — ארטיק לימון, לאהבה ולפריון!"

שאלות שנשאלות בקול, בחבורת נערים צעירים: „ראית את לא שם זין? היית בהופעה של רביץ בצמח? קנית את התקליט של אדם? דליה הסתפרה יפה לדעתך?" התשובות (לא בהכרח לפי הסדר): „כן! לא! כן! כן!"

בחור מסביר לבחור: „הערבים לוקחים ליהודים את מקומות־העבודה. צריך לגרש אותם מפה!"

בחור אחר מרים את הראש מהעיתון ואומר לזה שלידו: „ראית מה זה? 100 מיליון דולר להתנחלויות. מוצצי־דם, כל המתנחלים האלה! תעביר לי את השמן שיזוף."

אשה לבעלה: „רי, אני לא יכולה יותר, בוא נלך מכאן!"

קשישה לקשישה אחרת: „תענוג כאן, ממש תענוג!"

נער מגודל־שיער, למגודל שיער שלידו: „שוף, שוף על זאת עם הספר והווקמן!" מגודל ב' למגודל א': „מכיר אותה? היא מהשכונה שלי. סתם עושה דאווינים של אינטלקטואלית, בטח קוראת חסמבה ושומעת חיים משה!"

המציל, במלוא הגרון: „המדריך של הקייטנים, אזהרה אחרונה!"

עם־ישראל השבוע על חוף הים. 30 מעלות חום, 70 אחוזים של לחות, כל אחד כאן אמר לפחות עשר פעמים: „איזה חום! אפשר להשתגע!"

השבוע שיהיה

● **יום רביעי, ה־22.**

לא תאמינו, אבל שמעתי מישהו אומר: „אני לא אהיה שם! לא שווה לי להידחק בין אלפי אנשים, להזיע מ־חום, לראות איזו נקודה קטנה על הבי־מה שנמצאת במרחק קילומטר ממני, ועוד לשלם על זה 35 שקלים!"

אבל הוא יהיה בוודאי האדם היחידי במדינה שלא יהיה היום בהופעה של טינה טרנר בפארק. היום תופיע בתל־אביב זמרת נוספת, שעברה את גיל ה־40. לא בהרבה, אבל עברה. תהיה זו יפה ירקוני, שתופיע עם תזמורת במר־תף העליון של בית ליסין. ההוא שלא הולך לטרנר, יהיה שם.

● **יום חמישי, ה־23.**

די פעמים קראתם במדור הזה מחמ־אות על קורין אלאל, נכון? הפעם רק מישפט אחד: היום בערב היא תופיע בבית ליסין. ועוד מישפט קטן אחרון: פראייר מי שלא יהיה שם.

אתי כספי (זו לא טעות־דפוס, לא צריך להיות כתוב מתי כספי) ירצה על בעיות בביטחון עצמי, על שיפור הרי־כוז ועל השתלטות על כאבים. לחסרי־הביטחון המעוניינים, ההרצאה תתקיים בכר־אילן 11 בתל־אביב, בשעה 20.30.

● **יום שישי, ה־24.**

הביקורת קוטלת והקהל נוהר. בי־קורת שלילית היא, כנראה, סוד־ההצ־לחה של כל מופע.

דודו טופז בתוכנית שניה בלי חש־בון, בשעה 22, בקולנוע שביט בחיפה.

את השיר של חנוך לוין העץ הוא גבוה. בביצוע המחודש של נורית גל־רון, שמעתם? אם לא, רוצו היום לאמ־פי עין־הוד ב־11 בלילה. היא תופיע שם בתוכנית משהו בלבבה (גם בלי קשר לשיר, כדאי לראות את ההופעה).

● **מוצאי־שבת, ה־25.**

אחת ההופעות הראשונות של משי־נה, בתוכניתה החדשה הכל עוד אפ־שרי.

תהיה היום ב־21 בצוותא תל־אביב. התקליט החדש שלהם טוב, כדאי לנ־סות גם את ההופעה.

בחיפה, באולם אודי, יופיע דני סנדרסון בתוכניתו חכם על קטנים. גם לתוכנית הזו אלה הן הצגות ראי־שונות, וגם את התוכנית הזאת כדאי לנסות. סנדרסון חייב להיות טוב.

● **יום ראשון, ה־26.**

יגאל תומרקין על וודי אלן: „איש קטן, מגעיל, אנטי־מאצ'ו, שמושך בכר־כול את אש הרחמנות, וכל גמדי העו־לם מתפעלים מהאנטי־גיבור המאוס ה־זה. למעשה הוא השלמה של סילווסטר סטאלונה, ושניהם מבחילים."

לוודי אלן יקח בוודאי הרבה זמן להירגע מדברי תומרקין. עד שהוא ית־אושש ויחזור לעצמו, אפשר לצפות בסרט שלו ימי הרדיו, המוצג בשחף תל־אביב. המול הגדול של אלן הוא, שתומרקין יש רק אחד.

טינה הו טינה, היא כאן בפלשחינה

הספירה לאחור תמה. טינה טרנר בארץ. העיתונים יצאו מגדרם בשבו־

עיתונות

עות שקדמו לביקור, אבל הגדיל לע־שות מעריב.

תחת כותרת גדולה „חשיפה" הוא הביא כתבה על הזמרת האלמונית טר־נר. כמה טוב שיש מעריב שיחשוף למעננו זמרים עלומי־שם שכאלה.

אגב, כולם כותבים עד כמה היא יפה וסקסית ומושכת. תנסו להשתחרר לר־גע ממה שכולם אומרים, ותסתכלו בה טוב־טוב. בכנות, היא יפה, לדעתכם? באמת, היא יפה?

אופנה

פשוט ויפה

נילי פלד היא דוגמנית מצליחה (למי שמתעניינים באופנה), חברה של יהודה ברקן (למי שמתעניינים ברכי־לות), ויפהפיה (למי שמתעניינים ביר־פי).

בתמונה היא נראית כשהיא מדגמנת על המסלול את קולקציית־הקיץ (לא את כל הקולקציה, יש עוד כמה דג־מים) של חברה מקומית. חצאית רחבה בצבע בז', מתחתיה מכנסיים לבנים וחולצת־טריקו מפוספסת.

פשוט ויפה.

נילי פלד
גם וגם וגם

עצמה. פארטון מספרת שהיה לה חשש להיכנס לאולפן־ההקלטות עם שתי ה־כוכבות הנ"ל, אבל העבודה היתה להפ־תעתה חווייה מהנה. לא רק העבודה (ואת זה לא אומרת דולי) — אלא גם התקליט עצמו. שילוב הקולות של שלוש זמרות הקאנטרי מתקבל נפלא. הן מחדשות שירים ישנים ומבצעות אותם נהדר (יש בתקליט גם כמה שי־רים חדשים, גם הם יפים, את חלקם כתבה דולי בעצמה.) מוסיקה אמריק־אית שורשית, נקיה ומיקצועית. לש־מוע בעצימת־עיניים וליהנות, אי־אפ־שר שלא.

דולי פרטון
לא על החזה

לא נכתוב כאן מילה על החזה העצום שלה. דולי הוציאה תקליט חדש יחד עם לינדה רונסטאדט ואמילו האריס. כל אחת מהן זמרת פופולארית בזכות

בשבילי." השורות הללו לקוחות מתוך שיר חדש של איציק בכר. שעה של שלווה, כך נקרא השיר. בימים אלה, הוא משלים הקלטות לאריך־נגן חדש. בכר כבר הוציא לרדיו שירים אחדים. למרות שהם היו יפים וגם הצליחו לא־רע, לא קרה לו מה שקרה לריטה. בעולם־הבידור צריך שיהיה מזל לא פחות מאשר כישרון. בכר כותב ומל־חין את שיריו בעצמו, ולפי השירים שיצאו נראה שלא רחוק היום שבו תגיע ההצלחה. יהיה בוודאי מי שיקרא לשיריו שמאלץ, אבל גם אם כך הרי שזה שמאלץ טוב.

איציק בכר. זיכרו את השם.

תקליטים

איציק בכר. בקרוב.

„אולי השמיים התחילו עכשיו / להאיר את הדרך השלי. / נראה של־פתע הכל מתבהר / וישנו גם נתיב

איציק בכר
שמאלץ טוב

דולי פארטון, לינדה רונסטאדט, אמילו האריס

אפשר לכתוב על דולי פארטון בלי להזכיר את החזה שלה? הנה, אפשר.